

B

Stedet de valgte for gjennomføring av vielsen var skjæret som vi dag kaller Presteskjær, og sammen med presten rodde de ut fra Ivarsand for å foreta vielsen. Dette må brudens far ha fått rede på, for ikke så lenge etter at vielsesseremonien var igangsatt kom en illsint far fossroende utover mot skjæret, sammen med et par hjelpemenn.

Prisgrunnbukta

Presten rakk å gjennomføre vielsen, og da faren oppdaget dette ble han så sint at han bestemte seg for å halshugge presten for å ha begått denne ugjerningen han mente det var å vie hans datter til en mann av enkle kår. Og mens presten ble halshugget på skjæret hoppet det unge paret til havs og prøvde å svømme unna sine forfølgere. Det gikk dessverre ikke bedre enn at en av dem, den nygifte jenta, druknet i sitt forsøk på å slippe unna sin rasende sinte far.

Denne hendelsen skal i følge folkefortellinger i Bamble være årsaken til at skjæret fikk sitt navn, og til at vi fortsatt bruker betegnelsen Presteskjær. Videre sier historien at det ved hver fullmåne, når månen lyser over skjæret, skal være mulig å se prestens gjenferd vandre hodeløs frem og tilbake på skjæret.

Velforeningen

Kontingenten til Velforeningen er for tiden kr. 150 pr. år, dette inkluderer også medlemskap i Norsk Hytteforbund. (www.hytteforbund.no)

Dersom hytta er solgt, eller overdratt til andre, ber vi om at dere gir oss beskjed.

Ta kontakt med:

Prisgrunn, Ivarsand og Lønnungen Velforening
v/Bente Tangen, Krabberødkollen 31, 3960 Stathelle
brtangen@online.no

Styret 2005

Tim Kronborg, leder	Prisgrunn 90 18 60 40
Laila Lerum, nestleder	Prisgrunn 91 63 69 20
Bente Tangen, sekretær	Ivarsand 91 69 87 37
Randi Kleven, kasserer	Prisgrunn 91 66 47 06
Knut A. Møllestad, styremedl.	Prisgrunn 92 65 60 42
Arvid Kolstad, styremedl.	Ivarsand 35 56 71 64
Rolf Terkelsen, varam.	Ivarsand 90 98 81 82
Ivar Brobakken, varam.	Lønnungen 35 55 52 74

SPAR
BJERKØEN MATSENTER
Langesund
Stor kundebygge
Åpningstider 9-21 (18)

Prisgrunn
Ivarsand
Lønnungen

Årgang 4

posten

2005

Det finnes spennende vær!

Høststormene kom sent i fjor, det vil si de sterkeste kom ikke før i år. I begynnelsen på januar ble våre idylliske kyststrekninger rammet av sterk

vind og rekordhøy vannstand. For de av oss som hadde mulighet til å observere værets herjinger var dette fascinerende opplevelser. Småbåter som var dratt godt på land fløt rundt, og brygger, flåter og andre innretninger ble revet løs og slått til pinneved. Når man står der som hjelpeløs tilskuer til havets herjinger får man respekt for sjøen, og jeg må si at min beundring for dem som i gamle dager valgte å leve som fiskere og sjømenn ikke akkurat avtar etter en slik opplevelse.

Takket være kort kjøreavstand fra jobb og hjemsted kan jeg bruke hytta store deler av året. Mange av de sterkeste og flotteste opplevelsene har jeg utenom de ettertraktede ferieukene om sommeren. Høststormer, kongeørn på ærfugljakt, blodrøde aftenhimler, nordlys, nyfødte rådyr og trekkfuglenes ankomst. Dette er bare noe av alt det man kan oppleve om man tar seg tid til å besøke området høst, vinter og vår.

Oppfordringen fra meg er - bruk hytta hele året!

Tim A. Kronborg - Leder

Regatta og seilerfest 30. juli

Ogå i år blir det sommerregatta på Ivarsand for seilbåter og brett, junior og senior klasser. Seilerfest og premieutdeling på kvelden.

skagerak

Skagerak Energi 35 93 50 00
Kundekontor 815 33 933
Feilmelding hele døgnet 815 20 050

Viktige datoer i 2005

Seilregatta 30. juli
Årsmøte lørdag 24. september
Bomåpning 23. - 25. september

Smånytt

Kast med vett!

Renovasjonsstativene som står plassert på friområdene er for båtturister og andre besøkende i området. Som hyttebrukere skal vi egentlig bruke egne deponier merket «hytterenovasjon».

Velforeningen vil også minne om at gamle hagemøbler, utbrente griller, og større gjenstander uansett må medbringes til søppeldeponi. For det første er det ikke pent å ha det stående i våre nærområder, og for det andre er det ikke Skjærgårds-tjenestens oppgave å fjerne dette.

Bålbrenning

Vi minner om forbudet mot å brenne bål i perioden 15. april til 15. september. I tillegg vil vi oppfordre hytteeiere og andre som brenner bål utenom denne perioden om å ta hensyn til våre vakre svaberg. Bål og varme lager sår i naturen, og slike sår bør vi forsøke å unngå dersom det er mulig.

Merking av stier

Enkelte hytteeiere maler og sprayer trær langs våre stier i et forsøk på å merke veien fram til egen hytte. Dette er ikke pent, og vi håper at det ikke fortsetter. I stedet håper velforeningen at hytteeierne kan delta i vårt planlagte «prosjekt skilting» som har som mål å merke veier og stier innenfor vårt «vel-område»

Fiske med garn

Ved fiske i sjøen med garn må en huske at det er forbudt å fiske etter villaks, sjøørret eller sjøørøye. Redskap skal merkes med navn og adresse. Garnet skal i perioden 1. mai til 30. september senkes ned slik at hele fangstdelen står minst tre meter under havoverflaten til enhver tid.

Krabbefiske med teiner

De gamle reglene er fortsatt gjeldende. I perioden 1. januar til 1. oktober (fredningstiden for hummer), må krabbeteinene legges på minst 25 meters dyp. Teiner som ikke er merket med navn og adresse og/eller står for grunt kan fjernes av fiskerioppsynet.

PAPAS
pizzeria & restaurant

Torget i Langesund

Tlf. 35 96 80 90

Åpent hver dag fra kl 11.00 - 23.00

Navn og og historiske tilbakeblikk

Mejulen - Øya kalles ofte «Meørn», og det er første del av navnet som sier litt om øyas betydning. Øya har vært brukt som et «méd» - dvs. som et seilingsmerke for sjøfarende. Øya har en meget markert hvit stripe som går tvers over hele øya, og kommer man sørfra så er denne stripen synlig helt fra Jomfruland. For mange har dette merket vist at man nærmer seg innseilingen til Langesund, Grenland og Telemarkvassdraget.

Sør for Mejulen ligger holmen **Nåsholmen** - eller Norsholmen som den ofte kalles. I desember 1892 forliste den tremastede skonnerten «Stanley» i dette området. Skuta, som var bygd i Porsgrunn var på vei til sin hjemhavn etter en tur til London. Hele mannskapet på 10 omkom, og skipper Arnt Høegh-Larsen fra Langesund ble funnet død på Nåsholmen sammen med akterskipet som var kastet 30 meter opp på holmen av det kraftige uværet.

Havområdet mellom Mejulen og Tonerleia kalles ofte for «**Lille- Atlanteren**» nettopp fordi det kan være meget værhardt og stor sjø i området.

Etter forliset ved Nåsholmen skal det i følge gamle historier ha drevet i land druknede sjømenn på stranda mellom Prisgrunn og Irisholmen - stranda som i dag lyder navnet **Daumannsbukta**.

Såstein: Eller Saastein som den tidligere het, har et navn som beskriver at dette en øy som i tillegg til å bære preg av mye stein og fjell, og så har dyrkbar mark. For den som tar seg en tur i land på indre deler øya ser man tydelig gjengrodde jorder, og i denne løvskogen trives nå hvitveis og andre blomster, så øya er vakker under blomstringen i april/mai.

Øya var på 1700-tallet bebodd av en mann med kone og sju barn. Fra land skulle det i mørke netter ha vært sett lys gjennom vindu, selv mange år etter at folk flyttet fra øya, sier folkefortellinger.

Også holmen som kalles **Presteskjær** har vært gjenstand for folkefortellinger, mystikk og oventro. Presteskjær ligger mellom **Kråka og Mejulen**, og er en holme som ikke brukes mye av folk flest. Noen unntak er det dog, en del ferierende på Ivarsand har hvert år som mål å svømme ut fra Ivarsand til Presteskjær, og andre bruker holmen som et peilemerke, både for å finne gode fiskeplasser i dette området, og ikke minst for å unngå å kjøre på den skumle **Midtfjordsbåen**, som ligger midt i innseilingen til Kråka og til Ivarsand/prisgrunn.

I følge gamle fortellinger skal også **Presteskjær** ha vært gjenstand for en grusom forbrytelse. Et av våre medlemmer skal som barn ha fått seg følgende historie fortalt av en av de eldre innfødte i Brevikstrand:

-For riktig mange år siden var det et ungt par fra Bamble som ikke fikk lov til å gifte seg. Jenta kom fra en fin familie, og hennes kjæreste, som kom fra langt enklere kår, ble ikke akseptert av jentas foreldre. Det unge paret ville ikke akseptere foreldrenes beslutning, og rømte av gårde for å gifte seg. De fikk omsider tak i en prest som var villig til å vie dem, og bestemte seg for et sted der vielsen kunne finne sted. Brudens far var på jakt etter det unge paret, og de kunne ikke vies i kirken, fordi faren da ville få rede på det, og stoppe vielsen.